

L'educació concertada li costa a l'erari públic la meitat

Dll, 8/05/2017 per Fundació Escola...

[L'Escola Cristiana](#)

Dèiem [fa uns dies](#) que en el tractament que el nostre ordenament dona a la llibertat d'ensenyament no només se'n contempla l'aspecte formal. Hi ha també un manament inexcusable i explícit als poders públics perquè es comprometin que sigui una realitat efectiva, ajudant a eliminar o disminuir els obstacles, fonamentalment econòmics, que a la pràctica la facin inviable.

El mòdul econòmic del concert ha de garantir que el servei d'interès públic educatiu es presti en condicions de gratuïtat (LOE, arts. 88.2 i 117.3; Reglament de concerts, art. 13). Els costos d'escolarització no haurien de ser un factor determinant en la decisió que les famílies haguessin de prendre a l'hora de triar l'escola de la seva preferència. Però, com mostren els estudis i l'estadística del finançament i la despesa de l'ensenyament privat, són públiques i notòries la desigualtat i la discriminació en aquest finançament. La realitat és tant diàfana que el redactat de la pròpia LOE ho reconeix, i a diferents disposicions addicionals expressa la necessitat d'una revisió anual de les partides dels mòduls de concert (DA 27^a) i regula la constitució d'una comissió per fixar la quantia dels mòduls i el valor del cost total d'impartir l'ensenyament en condicions de gratuïtat (DA 29^a). Caldria aquesta ressenya si les quanties fossin actualitzades i suficients? La tasca deu ser tan ingent que en 11 anys encara no s'ha tingut temps de complir amb aquest imperatiu legal.

I ens trobem que, en nom de l'equitat, s'acusa injustament l'escola concertada i, en particular l'escola cristiana, de segregadora i elitista per raons econòmiques. Podem afirmar que l'educació concertada li costa a l'erari públic la meitat que l'educació pública. És ineludible, doncs, exigir a l'Administració la totalitat dels costos que comporta la prestació del servei educatiu. Aquest és el fonament del principi de gratuïtat que avui el poder públic està incomplint. I no és que sigui

només una reclamació legítima, sinó que és obligat frenar la discriminació deshonest, no ja dels centres concertats, sinó fonamentalment la dels alumnes que vénen a les nostres aules en exercici de la llibertat d'ensenyament. Només podem parlar d'equitat en un sistema en què el finançament estigui garantit en condicions d'igualtat per a totes les famílies.

D'una manera com mai fins al moment ho havia fet cap autoritat pública, la Consellera d'Ensenyament ha afirmat [públicament](#) que s'ha d'explicar que l'educació als centres concertats no és gratuïta del tot, perquè la Generalitat no paga el 100% de l'escolarització, i que això significa que les famílies han d'afrontar un pagament. S'ha d'agrair la franquesa i oportunitat d'aquesta asserció, però ens permetem demanar un pas més: que l'Administració publiqui el cost de la plaça escolar. Per justícia i per transparència. També per fer callar un discurs demagògic i tendencios, perquè cal tenir present el valor social dels concerts educatius i el dèficit col·lectiu que comporta la seva insuficiència.

Catalunya està avui immersa en un interessant anàlisi sobre el futur de l'educació, plasmat en fòrums diversos, com ara el [debat](#) "Ara és Demà". I s'ha dotat d'instruments jurídics, com la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern, que regulen la manera concreta de fer efectiu el principi de transparència exigible a l'actuació de l'Administració pública, reconegut a l'article 71.4 de l'Estatut.

Aprofitem les oportunitats que ens brinda l'actual conjuntura per reparar un greuge històric. Una magnífica fórmula serà la publicació del cost de la plaça escolar i dels imports econòmics que l'Administració destina a una plaça pública i a una de concertada. És convenient, és necessari i legítimament exigible.